

בית משפט השלום בחיפה

11 יוני 2012

ו"ע 12-03-49520 הירש נ' הרשות לזכויות ניצולי השואה משרד האוצר

1 530/68 כב' 2 בית המשפט חזר בו מפסק הדין שחברי ציטט וזה הלכה שחלה קודם שלא היתה בפני
 2 הרשות ולא משנה רשלנות או לא רשלנות היא ראייה חדשה. הוגשה תביעה בזמנו שנדחתה שלא
 3 הוגש ערר בזמן הראיה החדשה שצרפנו זה תביעה של אימו של העורר על פי קרן זיכרון ועתיד ושם
 4 היא כותבת שהיתה במחנה בטורדה. שאותה קרן היא מאוד רלוונטית לחוק ההטבות שאנחנו
 5 עוסקים בו איך שהגרמנים התייחסו לתביעה לפי אותו חוק יש לה משמעות גם לחוק ההטבות.
 6 הדברים כרוכים על פיו. זוהי ראייה מאוד רלוונטית וחשובה. לגבי שקידה סבירה בית המשפט העליון
 7 לא קיבל את זה ואני טוען שיש לזכור שהרשות בתביעה אינה אומרת שאם יש ראיות שיכולות
 8 לתמוך אפשר לצרף אותם ואז העוררים היו יודעים. העורר צרף חומרים שונים וכנראה שהתביעה
 9 של אימו לא היתה בפניו.
 10 שמעתי את הערת בית המשפט ואנו לא מתנגדים במידת הצורך יבוצע איזון ביחס למועד תחילת
 11 הזכאות.

העורר מוזהר כחוק ומשיב:

12 אני מאשר את תצהירי והאמור בו.
 13 נולדתי בשנת 1934 במוש וגם בכפר בשם שרמשל. כאשר החלה המלחמה את רוב היהודים הביאו
 14 לטורדה. היה משמר ומותר לנו לקחת מזוודה ושום דבר אחר. לקחו אותנו או עם סוס ועגלה או
 15 רכבת. היתה קבוצה שלא היה מספיק מקום. ואלה שלא נלקחו נרצחו ע"י ההונגרים. לקחו אותנו
 16 לבית חרושת בטורדה שם ייצרו גבס. היה שטח גדול מאוד ועשו מקרשים מיטות ופיזורו קש ובר. בין
 17 המשפחות שמו וילונות. את ההורים לקחו לעבודה. אבי היה סנדלר ואימי היתה תופרת אצל ראש
 18 העיר. אבי היה מתקן נעליים של חיילים וטיפל במחסן של ניירת של דוחות. הרבה פעמים לקחו את
 19 אבי לעבודות חוץ לתקן בגשר על הנהר. הילדים בהתחלה לא עשינו כלום וילדים מגיל 7 החלו לנקות
 20 במחנה. היינו סוחבים מים לרחיצה וכביסה. כל יום היה בא חמור עם עגלה וחבית גדולה מעץ שבה
 21 היה מי שתייה. לכל משפחה היה דלי על ארגז עץ ולמטה דלי נוסף כדי לשטוף את הידיים והפנים.
 22 היינו במחנה עד סוף אוגוסט 1944. כאשר יצאנו מהמחנה אבי ידע שלא נשאר שום דבר מתבית.
 23 נשארנו בטורדה ונכנסנו למרתף ושם התאספנו כמה משפחות ואחר כך לאט לאט מצאנו בית
 24 בשכירות, אבי נפצע בזמן המלחמה מרסיס ואחרי המלחמה זה נהפך למוגלה ועבר ניתוחים. העדים
 25 שהיו כאן הם ילדים שהיו איתי במחנה. גם הם נשארו בטורדה ואחר כך כל אחד למד משהו אחר.
 26 כולם עלו אחרי 1953. אני חושב שהם השתחררו יחד איתי.
 27 מר רוזנברג הוא נולד בכפר ומשם הביאו אותו לטורדה והוא אחד העדים שהגיע לכאן.
 28

חקירה נגדית:

ש. אתה אומר שלקחו אתכם מהכפר לטורדה נכון?